

Załącznik nr 2. Autoreferat w wersji polskiej.

I. Imię i nazwisko: Jan Stradomski

II. Posiadane dyplomy i stopnie naukowe:

- doktor nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa, dyplom z dnia 17 grudnia 2002 roku wydany przez Radę Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego na podstawie rozprawy pt. *Balkany w piśmiennictwie polemicznym I Rzeczypospolitej*.

- magister filologii słowiańskiej w zakresie literaturoznawstwa bułgarskiego, dyplom z wyróżnieniem wydany przez Instytut Filologii Słowiańskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego w dniu 1 czerwca 1998 roku na podstawie pracy magisterskiej pt. *Похвално слово за отците от Констанция събор от Григорий Цамблак* (*Pochwalne słowo Grzegorza Camblaka ku czci ojców na soborze w Konstancji*).

III. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu:

1998-2002 – doktorant Wydziału Filologicznego UJ, w ramach stypendium Wydziału zobowiązany prowadzić zajęcia dydaktyczne w Instytucie Filologii Słowiańskiej UJ.

2002- do chwili obecnej – pracownik naukowo-dydaktyczny, zatrudniony na etacie w pełnym wymiarze godzin (adiunkt mianowany od 2005 roku).

2004-2014 – wykładowca w Katedrze Porównawczych Studiów Cywilizacji UJ, zajęcia zlecone w ramach umów o dzieło oraz godzin ponadwymiarowych.

IV. Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm.).

A. Monografie naukowe:

1. *Rękopisy i teksty. Studia nad cerkiewnosłowiańską kulturą literacką Wielkiego Księstwa Litewskiego i Korony Polskiej do końca XVI w.*, [=Krakowsko-Wileńskie Studia Slawistyczne, t. 10], Wydawnictwo *Scriptum*, Kraków 2014, ss. 370.

B. Artykuły naukowe:

1. *Несколько замечаний о необычной славянской редакции «Видения апостола Павла» из рукописных собраний в Польше*, „Studia Ceranea. Journal of the Waldemar Ceran Research Centre for the History and Culture of the Mediterranean Area and South-East Europe” [Lista B MNiSW 2084-140X], vol. 4/2014, p. 191-205.

2. *Kodeksu z Bonarówki cyrylometodejskie związki bliske i dalekie*, [w:] *Cyrylometodejski komponent kultury chrześcijańskiej Słowian w regionie karpackim*.

Historia, tradycje, odwołania, pod red. M. Kuczyńskiej, J. Stradomskiego, [=Krakowsko-Wileńskie Studia Slawistyczne, t.8], Kraków 2013, s. 111-120.

3. *Bizantyńsko-słowiańskie pisma apokaliptyczno-eschatologiczne w zbiorach rękopisów cerkiewnosłowiańskich w Polsce*, [w:] *Czas apokalipsy. Wizje dni ostatecznych w kulturze europejskiej od starożytności do wieku XVII*, pod red. Katarzyny Zalewskiej-Lorkiewicz, Wydawnictwo Neriton, Warszawa 2013, s. 101-107.

4. *Antylacińskie pisma polemiczne w rękopisach cerkiewnosłowiańskich w Polsce*, [w:] *Chrześcijański Wschód i Zachód. Formy dialogu, wzory kultury, kody pamięci*, pod red. I. Lis-Wielgosz, W. Jóźwiaka, Poznań 2012, s. 99-110.

5. *Z kart antylacińskiej literatury cerkiewnosłowiańskiej w dawnej Rzeczypospolitej*, [w:] *Z Kijowa do Rzymu. Z dziejów stosunków Rzeczypospolitej z Ukrainą i Stolicą Apostolską*, pod red. M.R. Drozdowskiego, W. Walczaka, K. Wiszowatej-Walczak, Białystok 2012, s. 641-656.

6. *Кирило-Методиевските традиции в църковнославянските ръкописи в Полша*, [w:] *Кирило-Методиевското културно наследство и националната идентичност/ Cyrilo-Methodské kultúrne dedičstvo a národná identita*, [=Кирило-Методиевски студии, кн. 20], София 2011, s. 150-165 (wspólnie z Aleksandrem Naumowem; udział w przygotowaniu artykułu 50%)

7. *Na straży prawdy i prawosławia – indeksy ksiąg „prawdziwych” i „kłamliwych” w rękopisach cerkiewnosłowiańskich w Polsce*, [w:] *W poszukiwaniu prawdy. Chrześcijańska Europa między wiarą a polityką T. II*, pod red. A. Szyndler, [=Człowiek. Wiara. Kultura, t. 3], Częstochowa 2010, s. 101-109.

8. *Między historią a mitem – eschatologiczna wizja zagłady Konstantynopola w Apokalipsie Andrzeja Jurodiwego*, [w:] *Zrozumieć Słowiańszczyznę. Prace poświęcone profesor Marii Bobrownickiej w dziewięćdziesiątą rocznicę urodzin*, pod red. M. Dąbrowskiej-Partyki, Wydawnictwo UJ, Kraków 2010, s. 141-153.

9. *Typikon Świętej Góry Athos w rękopisach cerkiewnosłowiańskich w Polsce*, [w:] *Święta Góra Athos w kulturze Europy, Europa w kulturze Athosu*, praca zbior., red. M. Kuczyńska, Gniezno 2009, s. 147-155.

10. *Хожденията в Света земя в сбирките на кирилските ръкописи в Полша*, [w:] *Юбилеен сборник в чест на 60-годишнината на Красимир Станчев и Александър Наумов* [=Старобългарска литература 41-42; ERIH 0204-868X], София 2009, s. 347-358.

C. Omówienie ww. prac, celu naukowego i osiągniętych wyników.

Monografia *Rękopisy i teksty. Studia nad cerkiewnosłowiańską kulturą literacką Wielkiego Księstwa Litewskiego i Korony Polskiej do końca XVI w.*, przedstawiona jako podstawowe osiągnięcie naukowe pozwalające na ubieganie się o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego, jest wynikiem moich wieloletnich prac badawczych nad rękopisami cerkiewnosłowiańskimi. Głównym zamierzeniem tych studiów była próba rekonstrukcji cerkiewnosłowiańskiej kultury piśmienniczej, jako składnika złożonej rzeczywistości religijnej, politycznej i społecznej państwa polskiego (a potem polsko-litewskiego) do końca XVI wieku. W tym celu przeprowadziłem analizę kilkudziesięciu zabytków średniowiecznego piśmiennictwa słowiańskiego (kodeksów oraz odrębnych tekstów) przy użyciu instrumentów i metodologii badawczej właściwych dla kodykologii i tekstologii, a w szerszym ujęciu filologii, paleoslawistyki oraz historii kultury. Intencją badawczą było odnalezienie w materiale rękopiśmiennym tekstów i tradycji piśmienniczych (struktur i typów kodeksów, wariantów przekładów, strategii literackich itp.) związanych ze średniowieczną słowiańską kulturą literacką na Bałkanach (Bułgaria, Serbia i Góra Athos, ale też – jako źródło pewnych zjawisk – Bizancjum) oraz prześledzenie dróg ich przenikania na ziemię dawnej Rusi Kijowskiej, a w konsekwencji obecności i funkcjonowania w systemie literatury cerkiewnosłowiańskiej na terenach państwa polsko-litewskiego (później Rzeczypospolitej Obojga Narodów). Podstawową bazę źródłową stanowiły rękopisy cerkiewnosłowiańskie znajdujące się dziś w zbiorach polskich bibliotek i muzeów. Ich materiał literacki omówiono pod kątem cech indywidualnych bądź typowości, relacji z innymi zabytkami (również ze zbiorów zagranicznych), a także znaczenia w kontekście rekonstrukcji procesu historycznoliterackiego oraz stanu badań nad konkretnymi tekstami lub grupami tekstów. Ze względu na rozległość materiału dla potrzeb książki dokonałem wyboru i ekscerpacji źródeł (głównie w oparciu o kryterium czasowe), kierując się przede wszystkim starannym rozpoznaniem archeograficznym i literaturą przedmiotu.

Przedstawione studia nie wyczerpują naturalnie problemu, ale dokonują zasadniczej systematyki interesujących nas zabytków i zakreślają nowe pola badawcze nad słabo wciąż znaną kulturą literacką i duchową prawosławnych obywateli państwa polsko-litewskiego w okresie przed upowszechnieniem się druku cyrylicznego. Rękopisy cerkiewnosłowiańskie z ziem dawnej Rzeczypospolitej dają bezpośredni wgląd w prawosławną kulturę piśmienniczą na przestrzeni kilku wieków, pozwalają ocenić jej kondycję, repertuar, preferencje, drogi rozwoju oraz produktywność. W tym aspekcie zaprezentowany w książce materiał, jego analiza i płynące stąd wnioski stanowią oryginalny wkład w stan wiedzy, wpisując się w nurt

komparatystycznych badań paleoslawistyki, z uwzględnieniem komponentu tradycji południowo- i wschodniosłowiańskiej, a także kultury cerkiewnej.

W książce znacząco rozwinąłem i uzupełniłem w oparciu o nowy materiał źródłowy i aktualne opracowania niektóre z wcześniej sygnalizowanych problemów badawczych, np. motywy cyrylometodejskie i eschatologiczne, kwestie regulacji obiegu literatury niekanonicznej, polemikę wyznaniową („*Nauczyciele języka słowiańskiego*” – święci Konstantyn-Cyryl i Metody w rękopisach cerkiewnych w Polsce; „*Mędzy pszenicą czasem i kąkol dobrze się miewa*” – indeksy ksiąg „prawdziwych” i „kłamliwych”; *Oto się zbliża „początek boleści”* – pisma apokaliptyczne i eschatologiczne prawosławnych Słowian; „*Do was to słowo, o podstępni rzymianie!*” – grecko-słowiańska polemika z Kościołem łacińskim). Jednak na zasadniczy zrąb monografii składają się rozdziały oryginalne: *Prawosławna tradycja piśmiennicza jako składnik kultury literackiej Korony Polskiej i Wielkiego Księstwa Litewskiego (w kontekście systemu literatury cerkiewnosłowiańskiej)*; *Teofilakta Ochrydzkiego komentarze do Ewangelii*; *Bizantyńsko-słowiańskie teksty przeciw mesalianom-bogomiłom*). Zebrane na jednym miejscu oraz ujęte we wspólne ramy metodologiczne badania nad obecną dzisiaj w Polsce cyrylicą spuścizną literacką umożliwią łatwą jej konfrontację z innymi materiałami źródłowymi, rozproszonymi po zbiorach bibliotecznych różnych krajów.

Cerkiewnosłowiańskie rękopisy liturgiczne i pozaliturgiczne dostarczają obszernego i różnorodnego materiału źródłowy, którego analiza pozwala na nakreślenie kształtu dawnej prawosławnej kultury umysłowej, modelowo i repertuarowo odmiennej względem kultury łacińskiej (choć niekoniecznie zantagonizowanej), ale równie kompletnej, funkcjonalnej i – na swój sposób – twórczej. W zabytkach tych znajdujemy bogaty zestaw wschodniochrześcijańskiej literatury: hagiografii, homiletyki, poezji liturgicznej, prozy teologicznej, historiozoficznej i jurydycznej, a także przerobionego w duchu myśli patrystycznej dorobku antycznej greckiej filozofii i historiografii. Spuścizna ta, w przeważającej części odnosząca się do tradycji Kościoła niepodzielonego, umożliwiała jeszcze przed nastaniem renesansu sięgnięcie do dziedzictwa śródziemnomorskiego inną drogą – poprzez świat bizantyńsko-słowiański.

Najważniejszym komponentem piśmiennictwa cerkiewnosłowiańskiego są teksty oryginalne, nieposiadające greckich protografów, które stanowią oczywisty wkład słowiańskich pisarzy, kopistów i redaktorów w całokształt (wschodnio)chrześcijańskiej kultury literackiej. Z tego też powodu swoje studia ukierunkowałem na poszukiwanie materiału nietypowego, o istotnym znaczeniu dla badań tekstologicznych. Dzięki ekscerpcji i

skrupulatnym porównaniom udało mi się odkryć przykłady oryginalnej (miejscowej zapewne) produkcji literackiej, np. *Słowo o tym, że nie należy przyjmować komunii udzielanej opłatkiem*; *Słowo o tym, aby nie przyjmować nauki od łacinników* czy kompilowany cykl tekstów polemicznych *Kodeksu z Bonarówki* (BN 12245 III). W innych przypadkach wskazano odmienne warianty utworów niż dotychczas znane z rękopisów (*Słowo o Cyrylu-Filozofie*; *Słowo o budowie świątyni Salomona*; *Słowo o Carogrodzie*) oraz liczne przeredagowania tekstów dowodzące aktywnej postawy prawosławnych pisarzy/kopistów i przełamywanie oporów przed ingerencją w (pozasakralny) tekst.

Badania pozwoliły także na określenie lub doprecyzowanie niezbywalnego znaczenia niektórych zabytków rękopiśmiennych dla rekonstrukcji procesu historycznoliterackiego oddzielnych utworów, grup pism, a nawet całych kodeksów. W tym aspekcie na szczególną uwagę zasługują dwa rękopisy – BN 12431 III oraz BOZ 92. Pierwszy jest jedynym w Polsce odpisem *Komentowanej Ewangelii* Teofilakta Ochrydzkiego, drugi zawiera reprezentatywny cykl bizantyńsko-słowiańskich pism echatologiczno-apokaliptycznych. Oba kodeksy zachowały tekstologiczne ślady (językowe i strukturalne) zależności od bardzo starych źródeł, o wyrażnie południowosłowiańskim (głównie starobułgarskim) rodowodzie, których obecność na terenach dawnej Rusi Kijowskiej i Wielkiego Nowogrodu potwierdza ściśle związki staroruskiego piśmiennictwa z Bałkanami. Dzięki przeprowadzonym analizom można było m.in. ustalić, że znajdujący się w kodeksie BOZ 92 *Żywot Bazylego Nowego* nie dość, że zawiera nietypowe uzupełnienia tekstu, to jeszcze – co szczególnie godne podkreślenia – poświadcza istnienie odrębnej gałęzi (rodziny) najstarszego słowiańskiego przekładu tego tekstu, z unikalnymi śladami archaicznego języka i leksyki, pozwalającymi bezpośrednio wiązać go z greckim protografem.

Równie ważne znaczenie ma znajdująca się w tym samym kodeksie kopia interpolowanej redakcji *Objawienia Pseudo-Metodego Patarskiego*, która zachowując widoczne ślady dawnego bałkańskiego źródła, jest – jak wynika z moich ustaleń – prawdopodobnie najstarszą zachowaną, pełną kopią tego wariantu apokryfu. Obie kopie są niezwykle cenne z punktu widzenia tekstologii i krytycznego wydania tych pism. Na szczególną uwagę zasługuje też *Apokalipsa Pawła Apostoła* z kodeksu BN 12245 III, mająca unikatowe zakończenie, nie odnotowane dotychczas w żadnym ze znanych nauce słowiańskich rękopisów. To zagadkowe uzupełnienie, o być może odległych tekstologicznych powiązaniach z wczesnymi źródłami orientalnymi, najlepiej stanowi o wartości rękopisów cerkiewnych, znajdujących się obecnie w Polsce, dla światowych badań paleoslawistycznych.

Wśród wielu analizowanych tekstów odnalazłem również takie, które nie zostały dotychczas odnotowane przez katalogi i repertoria, np. *Z ksiąg czterech patriarchów, w którym jest słowo o tym, jak Jana Złotoustego i Cyryla Filozofa [Aleksandryjskiego] pogodziła Przeczysta [Bogurodzica] w raju; Słowo wielce mądrego Salomona o poganach* czy *Proroctwo o Chrystusie w bałwochwalczej świątyni helleńskiego boga Apolla*. Teksty te oczekują na szersze opracowanie, podobnie jak niezwykle ciekawe pod względem struktury i zestawu tekstów kodeksy: *Kormcza z Dzikowa*, *Kormcza Konstantynowska*; *Kodeks z Bonarówki*.

Omawiana monografia opatrzona jest rozbudowanym i funkcjonalnym aparatem naukowym, zawiera wykazy rękopisów oraz ich sygnatur, tytuły tekstów, incipitarius, a także indeksy – osobowy, nazw geograficznych i etnicznych.

V. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych

Moje zainteresowania badawcze skupiają się wokół zagadnień związanych z mediewistyką i szeroko rozumianą paleoslawistyką (kodykologia, tekstologia, paleografia). Szczególną uwagę przykuwają zagadnienia związane z kulturą literacką i duchową prawosławnych Słowian na Bałkanach oraz obecnością składników tej kultury na terenach dawnej Korony Polskiej i Wielkiego Księstwa Litewskiego.

Przed doktoratem

Proces kształtowania się moich zainteresowań rozpoczął się wcześniej, podczas rocznego stypendium na Uniwersytecie im. Klemensa Ochrydzkiego w Sofii (rok akad. 1995/1996). W trakcie pobytu w ramach specjalizacji z literatury starobułgarskiej podjąłem pierwsze samodzielne badania filologiczno-tekstologiczne pod kierunkiem doc. dr Klimientyny Iwanowej – znanej bułgarskiej badaczki z zakresu paleoslawistyki i kodykologii. Efektem pracy była praca magisterska pt. *Похвално слово за отците от Констанция събор от Григорий Цамблак* (*Pochwalne słowo Grzegorza Camblaka ku czci ojców na soborze w Konstancji*), której ostateczny kształt powstał pod naukowym kierownictwem prof. dra hab. Aleksandra Naumowa. Magisterium, obronione tuż po moim powrocie do Krakowa, pozwoliło na przedterminowe ukończenie studiów magisterskich i podjęcie studiów doktoranckich na Wydziale Filologicznym.

W rozprawie doktorskiej podjąłem badania nad katolicko-prawosławną, a następnie katolicko-unicko-prawosławną polemiką religijną w drugiej połowie XVI – końcu XVII wieku, której źródłem była unia brzeska (1596) i jej wielorakie następstwa. Na bogatym materiale źródłowym ze starych druków prześledziłem toczącą się ponad półtora wieku dyskusję polemistów pod kątem obecności w niej argumentacji odnoszącej się do historii,

literatury, kultury i obrzędowości bałkańskich Słowian i Greków. Na badania uzyskałem grant promotorski Komitetu Badań Naukowych MNiSW realizowany w latach 2001-2003. W 2002 roku na Wydziale Filologicznym UJ obroniłem doktorat na podstawie dysertacji: *Balkany w piśmiennictwie polemicznym I. Rzeczypospolitej*, napisanej pod kierunkiem prof. dra hab. Aleksandra Naumowa. Decyzją Rady Wydziału Filologicznego UJ rozprawa została wysunięta do nagrody Prezesa Rady Ministrów RP. Nagrodę „za wyróżnioną rozprawę doktorską” otrzymałem w 2003 roku.

Jeszcze w czasie prac nad doktoratem zostałem zaproszony do udziału w realizacji projektu badawczego, którego celem miało być opracowanie pierwszego w Polsce pełnego katalogu rękopisów cerkiewnosłowiańskich. Projekt ten uzyskał akceptację KBN MNiSW i został zrealizowany pod kierownictwem prof. dra hab. Aleksandra Naumowa w latach 1999-2002. Katalog nosi tytuł: *Rękopisy cerkiewnosłowiańskie w Polsce. Katalog* (opr. A. Naumow, A. Kaszlej, przy współpracy E. Naumow i J. Stradomskiego, Wydawnictwo *Scriptum*, Kraków 2002, Kraków 2004 (wyd. drugie zmienione), ss. 572). W jego powstaniu miałem około 20% udział.

Po doktoracie

W oparciu o rozprawę doktorską powstała książka pt. *Spory o „wiarę grecką” w dawnej Rzeczypospolitej* (Kraków 2003, ss. 341), która zyskała pozytywne recenzje w czasopiśmie naukowych oraz została życzliwie przyjęta w środowisku. W następnym czasie problematyka odnosząca się do zagadnień kultury ruskiej w I Rzeczypospolitej znalazła odzwierciedlenie w artykułach z lat 2003-2004 (m.in. *Polemika religijna okresu unii brzeskiej a rozwój druku prawosławnego w Rzeczypospolitej; O merytorycznych i konfesyjnych problemach reformy kalendarza w świetle XVI- i XVII-wiecznej polemiki religijnej w Rzeczypospolitej*); później wracałem do niej już tylko sporadycznie (*Postanowienia hadziackie w świetle katolicko-unicko-prawosławnej polemiki religijnej XVI-XVII wieku* (2008)).

Brałem ponadto udział w kolejnych zespołowych projektach badawczych MNiSW i NCN: *Specyfika cyrylickich ksiąg liturgicznych w państwie polsko-litewskim do końca XVI wieku* (2006-2009); *Hagiografia i homiletyka w rękopisach cyrylickich w Polsce* (2010-2014).

Jednocześnie kontynuowałem badania nad zabytkami literatury starobułgarskiej, publikując szereg artykułów: *Kult Czterdziestu Męczenników z Sebasty w tradycji literackiej prawosławnych Słowian* (2006); *Literacka, polityczna i cerkiewna działalność prawosławnego metropolity kijowskiego Grzegorza Camblaka w świetle współczesnych mu źródeł* (2008); *Twórczość hagiograficzna metropolity kijowskiego Grzegorza Camblaka w kontekście południowosłowiańskiej literatury XIV-XV w.* (2010).

Nowy cykl badań tekstologicznych i kodykologicznych rozpocząłem w 2007 roku, a ich rezultaty ogłaszałem podczas konferencji, w monografiach zbiorowych i czasopismach naukowych (m.in. *Apokryfy starotestamentowe w zbiorach rękopisów cyrylickich Biblioteki XX. Czartoryskich w Krakowie* oraz *Pierwiastek południowosłowiański w XV-wiecznych zabytkach prawnych Cerkwi prawosławnej w zbiorach rękopisów Biblioteki Jagiellońskiej; Z historii literacko-kulturowych związków państwa polsko-litewskiego z południową Słowiańszczyzną* (2008); *O obecności i recepcji tekstów średniowiecznej literatury Słowian południowych w dawnej Rzeczypospolitej – uwagi o tekstach Jana Egzarchy Bułgarskiego w rękopisach cerkiewnych w Polsce* (2011)).

Poruszanie się po różnorodnym materiale źródłowym, zarówno w wymiarze gatunkowym (proza polemiczna, retoryczna, pouczająca, narracyjna – apokryficzna, historyczna – dokumenty jurydyczne, pisma dyscyplinarne, reguły liturgiczne itp.), jak i typologicznym kodeksów (księgi kormcze, typikony, homiliarze, prologi, kodeksy o treści mieszanej itp.) dały szeroki wachlarz problemów opracowanych i przedstawionych w artykułach, oraz późniejszej monografii (*Rękopisy i teksty. Studia nad cerkiewnosłowiańską kulturą literacką Wielkiego Księstwa Litewskiego i Korony Polskiej do końca XVI w.*, Kraków 2014).

Badania te kontynuuję, rozszerzając wcześniejsze studia nad działalnością piśmienniczą Klemensa Ochrydzkiego, a także kodykologicznym opisem *Kodeksu z Bonarówki* (BN 12245 III). Na ukończeniu są też prace o znajdujących się w Polsce nietypowych kodeksach prawa kanonicznego (księgi kormcze serbskiej redakcji).

*

Oprócz wspomnianej wyżej nagrody Prezesa rady Ministrów RP z 2003 r. za działalność naukową otrzymałem także dwie nagrody III stopnia Rektora UJ (w roku 2011 i 2012).

W 2013 roku na zaproszenie Słowackiej Akademii Nauk dokonałem merytorycznej oceny zagranicznego projektu naukowego (zob. załącznik 4, pkt. O). Opiniowałem również artykuły dla czasopism naukowych oraz prace magisterskie i licencjackie.

5a. Udział w projektach naukowych i współpraca międzynarodowa:

Obok finansowanych przez KBN MNiSW projektów badawczych związanych z przygotowaniem rozprawy doktorskiej (*Balkany w piśmiennictwie polemicznym I. Rzeczypospolitej*) oraz opisem rękopisów cerkiewnosłowiańskich w Polsce (*Katalog rękopisów cerkiewnosłowiańskich w Polsce; Specyfika cyrylickich ksiąg liturgicznych w państwie polsko-litewskim do końca XVI wieku; Hagiografia i homiletyka w rękopisach cyrylickich w Polsce*) brałem udział w charakterze wykonawcy również w trzech innych

projektach naukowych realizowanych w ramach porozumienia o współpracy naukowej między Polską Akademią Nauk (Instytut Slawistyki) i Bułgarską Akademią Nauk (Cyrylo-Metodejskie Centrum Naukowe oraz Instytut Literatury):

1) *Zabytki cyrylometodejskie w Polsce (The Cyrillo-Methodiana in Poland)* – w latach 2004-2005;

2) *Kulturowo-religijne i filozoficzne aspekty średniowiecznych literatur słowiańskich i ich współczesne projekcje (Cultural, Religious and Philosophic Aspects of Slavic Medieval Literatures and their Modern Projections)* – w latach 2006-2011;

3) *Tekst biblijny w literaturach południowosłowiańskich od średniowiecza do czasów nowoczesnych (Funkcje. Recepcja. Interpretacje)* – lata: 2012-2017.

Ponadto uczestniczę w dwóch zespołowych projektach krajowych:

1) *Recepcja piśmiennictwa oraz literatury ludowej kręgu Slavia Orthodoxa w Polsce – historia i bibliografia twórczości przekładowej* – projekt badawczy NCN w ramach konkursu SONATA BIS 1, panel HS; realizowany w Centrum Ceraneum na Uniwersytecie Łódzkim w latach: 2012-2017; kierownik projektu – dr Ivan Pietrov;

2) *Kultura Pierwszej Rzeczypospolitej w dialogu z Europą: hermeneutyka wartości* – projekt badawczy NCN w ramach Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki – moduł badawczy 1.1; realizowany przez Instytut Badań Interdyscyplinarnych „Artes Liberales” Uniwersytetu Warszawskiego w latach 2013-2017; kierownik projektu – prof. dr hab. Alina Nowicka-Jeżowa.

W ramach projektów powstały lub są w fazie opracowywania artykuły naukowe, miały miejsce wyjazdy studyjne, połączone z konsultacjami ze specjalistami z dziedziny oraz udziałem w międzynarodowych konferencjach naukowych (zob. załącznik 4, pkt. L).

5b. Organizacja konferencji i redakcja monografii/tomów pokonferencyjnych:

Jeszcze przed ukończeniem studiów magisterskich, jako wiceprzewodniczący i przewodniczący Koła Naukowego Slawistów im. Tadeusza Lehra-Spławińskiego przy IFS UJ, a następnie jako opiekun naukowy tego Koła byłem zaangażowany w organizację pięciu ogólnopolskich sesji studenckich i międzynarodowych studenckich konferencji naukowych:

1) *Krakowskie Spotkania Młodych Mediewistów* (Kraków, 8-9.05.1997); 2) *Młodzi Sławiści Kongresowi Slawistycznemu* (Kraków, 7-8.05.1998); 3) *Święci w kulturze i duchowości dawnej i współczesnej Europy* (Kraków, 24-26.05.1999); 4) *Święci i świętość u korzeni tworzenia się kultury narodów słowiańskich* (Kraków, 24-26.05.2000); 5) *Wielkie ośrodki klasztorne i ich oddziaływanie na kulturę krajów słowiańskich* (Kraków 24-25.04.2001).

Moja aktywność na polu organizacyjnym zintensyfikowała się w ostatnich latach. W 2012 roku współpracowałem przy organizacji krajowej sesji naukowej *Św. Paisij Chilandarski i bułgarskie Odrodzenie. Dla upamiętnienia 250. rocznicy napisania „Historii słowianobułgarskiej” i 50-lecia kanonizacji Świętego* (Kraków, 16-17.05.2012), będącej wspólnym przedsięwzięciem Komisji Słowianoznawstwa PAN w Krakowie oraz Zakładu Filologii Bułgarskiej i Macedońskiej IFS UJ.

Współorganizowałem trzy międzynarodowe konferencje naukowe: 1) *In hoc signo vinces: Symbole władzy – władza symboli w przestrzeni kultury Słowian dawniej i dziś* (w 1700 rocznicę edyktu tolerancyjnego cesarza Konstantyna Wielkiego), Kraków 23-25 października 2013 r.; 2) *Cyrylometodejski komponent kultury chrześcijańskiej Słowian w regionie karpackim. Historia, tradycje, odwołania*. (z okazji roku UNESCO św.św. Konstantyna-Cyryla i Metodego w 1150 rocznicę rozpoczęcia misji Apostołów Słowian na Morawach), Nowy Sącz, 24-25 czerwca 2013 r.; 3) *Słowiańska mozaika kultur wobec historii (nie)tolerancji i własni religijnych Świadectwa historyczne i odwołania współczesne* (w 600 rocznicę soboru w Konstancji i uwięzienia Jana Husa), Nowy Sącz, 16-18 czerwca 2014 r.

Jestem w trakcie organizacji kolejnego międzynarodowego spotkania z tego cyklu: *Zbrojne i ideologiczne konflikty w dawnym piśmiennictwie Słowian i ich echa w nowszej kulturze* (Nowy Sącz, 22-24 czerwca 2015 r.).

Współredagowałem cztery tomy naukowe, które wyszły w ramach serii wydawniczych: *Biblioteka Ekumenii i Dialogu* (t. 26, 2005) oraz *Krakowsko-Wileńskie Studia Slawistyczne* (t. 4, 2009; t. 6, 2011; t. 8, 2013).

5c. Udział w konferencjach naukowych (międzynarodowych i krajowych):

W okresie 2002-2014 (po obronie doktoratu) brałem aktywny udział w trzydziestu krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych, z czego sześć odbyło się za granicą (zob. załącznik 4, pkt. I. oraz III.B). Na każdym z tych spotkań naukowych występowałem z referatem, które następnie ukazały się w postaci recenzowanej publikacji.

6. Członkostwo w komitetach redakcyjnych, instytucjach i towarzystwach:

W 2009 roku podjąłem starania na rzecz ożywienia serii wydawniczej „Krakowsko-Wileńskie Studia Slawistyczne. Seria poświęcona starożytnościom słowiańskim”. Od tamtej pory moderuję cykl wydawniczy serii, jej kolejne tomy (t. 4-10) pojawiają się już regularnie w cyklu rocznym, a ostatnio nawet półrocznym. W latach 2010-2014 pełniłem formalnie funkcję sekretarza serii KWSS, a od roku 2014 redaktora naukowego (wspólnie z dr Maryną Czysiakową, Litewska Akademia Nauk).

Jestem współpracownikiem naukowym, a od 2014 r. formalnie członkiem Centrum Badań nad Historią i Kulturą Basenu Morza Śródziemnego i Europy Południowo-Wschodniej im. prof. Waldemara Cerana w Łodzi.

Od 2015 roku członkiem Międzynarodowego Centrum Studiów Prawosławnych w Niszu (Serbia).

7. Działalność dydaktyczno-organizacyjna oraz na rzecz popularyzacji nauki:

Od początku moja praca naukowa powiązana jest z obowiązkami dydaktycznymi. Jeszcze u czasie odbywania studiów doktoranckich regularnie prowadziłem zajęcia literaturoznawcze ze studentami bułgarystyki w IFS UJ. Po zatrudnieniu mnie na etacie w macierzystej jednostce (IFS UJ – od 2002 r.) moje dydaktyczne obciążenie godzinowe nigdy nie spadało poniżej wymiaru pełnego etatu, a wielokrotnie realizowałem godziny ponadwymiarowe (głównie dla studentów zaocznych, choć niekiedy również na studiach dziennym). Przez szereg lat (2004-2014) moje obowiązki naukowo-dydaktyczno i organizacyjne z powodzeniem łączyłem z pracą w Katedrze Porównawczych Studiów Cywilizacji UJ, gdzie w ramach umów o dzieło oraz godzin ponadwymiarowych prowadziłem regularnie zajęcia w charakterze wykładowcy.

W semestralnych, anonimowych ankietach oceny kursów prowadzonych na Uniwersytecie Jagiellońskim moje zajęcia regularnie są bardzo wysoko oceniane. Za działalność dydaktyczną i organizacyjną otrzymałem dotychczas dwie nagrody III stopnia Rektora UJ (w roku 2013 i 2014).

Dla potrzeb IFS UJ brałem udział w opracowaniu informatora dla kandydatów na studia, który ukazał się w formie odrębnej publikacji (Kraków 2004, zob. załącznik 4, pkt. I.a).

W ramach bieżącej działalności organizacyjnej, wraz ze studentami IFS UJ, brałem udział w realizacji Festiwalu Nauki UJ z roku 2011.

